

KRETA

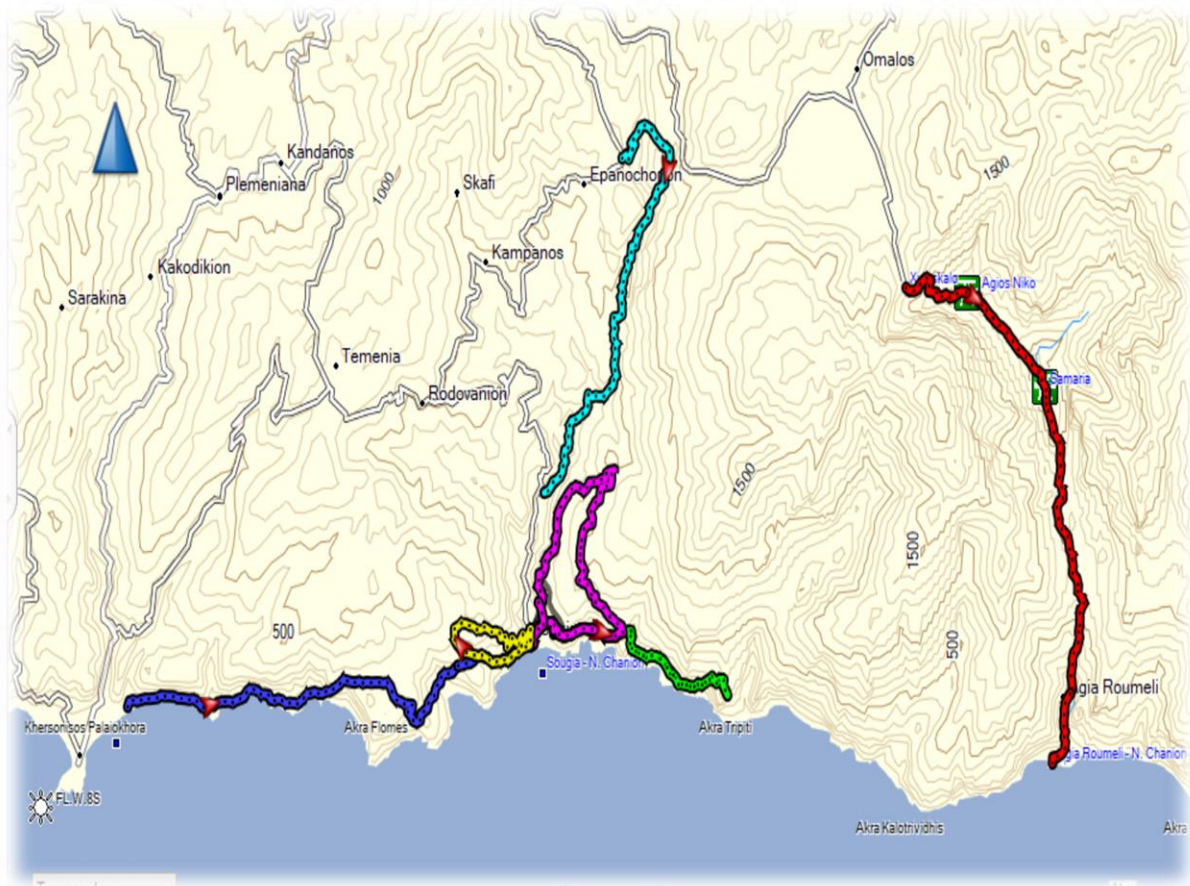
ZUIDERHUIS

JUNI 2021

REISBESCHRIJVING

Wandelen in de bergen met een vast verblijf in een pittoresk vissersdorpje aan zee! Deze Kreta reis biedt de ideale combinatie. Wat is er mooier dan na een hele dag wandelen door de bergen of door kloven een eindje te gaan zwemmen in open zee. Of simpelweg de avond in een vistaverna door te brengen en naar de oude mannen in het kafenion te kijken, hoe ze een klakkende rozenkrans door hun vingers laten glijden, alsof tijd helemaal geen rol speelt. Kreta is een eiland voor onthaasting. Sigá, sigá, kalm aan, kalm aan, deze woorden zult u vaak op het eiland horen. Iedere keer weer verrast hier de gastvrijheid, bezoekers worden ontvangen als oude vrienden. Kreta is een buitengewoon veelzijdig wandelgebied met heel verschillende landschappen. Grote delen van het eiland zien er nog woest en ongerept uit. Drie machtige, door diepe kloven doorsneden bergketens bepalen het landschap. In het daarvoor gelegen heuvelland en in de dalen liggen wijngaarden en uitgestrekte olijfbossen. Wandeldoelen zijn er in overvloed. Wij hebben gekozen voor het zuidwesten van het eiland omdat hier zich het topwandelgebied van Kreta bevindt. Van uit ons vast verblijf doen we meerdere luswandelingen en wandelingen in lijn door, tot de verbeelding sprekende, kloven, kustwandelingen op steil oprijzende kustbergen, op zoek naar verlaten kloosters en kapellen, langs oude geplaveide muilezelpaden, door de maquis en roze oleanderstruiken. We doen ook enkele wandelingen waarbij de boottaxi ons naar onbewoond gebied brengt en we terugkeren naar ons dorp via het gebergte hoog boven de zee. De kers op de taart is een wandeling door de, tot nationaal park uitgeroepen, Samariakloof. In de kloof ligt het onbewoonde dorpje Samaria. Terugkeren naar ons vast verblijf doen we met de boottaxi.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die voorzien waren.

DEELNEMERS

Van links naar rechts; Dirk Baes (Kapellen) - Jan Niclaes (Tervuren) - Ludwig D'Haese (reisleider Merchtem) – Christiane Janssens (Nijlen) – Joke Van Den Heuvel (Dilsen) – Marjan Van Lint (Arendonk) – Patrick Van Hoof (Deurne) – Liesbet Peeters (Nijlen) en Dany Cnop (Tervuren).

Zondag 6 juni 2021

Soort	: Luswandeling door de Lissoskloof
Plaats	: Sougia
Afstand	: 12 km
Stijgen	: 400 m
Dalen	: 400 m
Duur	: 6 uur

Elke ochtend en elke avond probeer ik een mooie zonsopgang of zonsondergang te maken al lukt mij dat niet elke dag.

Elke ochtend en elke avond hebben we onze vaste, voorbehouden tafel in het restaurant van de Nederlandse Wanda, die tevens onze contactpersoon ter plaatse is.

We verblijven de ganze week in het dorpje Sougia. Sougia is nog een authentiek vissersplaatsje dat zich de laatste jaren wel meer toelegt op het toerisme. Maar van massatoerisme is hier nog geen sprake al kan dit gauw veranderen.

Als we bij Wanda vis eten dan is dat uiteraard vis die men ter plaatse gevangen heeft. Deze avond staat er zwaardvis op het menu. De zwaardvis zoekt zijn prooi tot op 800 m diepte. De vis kan tot 650 kg wegen.

Van bovenaf zie je maar pas goed hoe piepklein het dorpje Sougia eigenlijk wel is. De inwoners rijden hier rond op hun brommertje zonder helm. Een politiepatrouille zie je hier toch nooit, die moeten van veel te ver komen en hier gebeurt toch nooit wat.

Op onze wandeling komen we al vlug aan de Byzantijnse kapel Agia Irini (Heilige Irini).
Voor de oorlog was dit de kerk van Sougia en woonden er rond de kerk slechts twee families..

Na de oorlog werd er beneden in het dorp een nieuwe kerk gebouwd en werden de graven rond de kapel Agia Irini verwijderd. Men heeft echter één graf laten staan. Dit is het graf van Georgios Papaderos, de vader van Ririka Papaderos.

De kapel Agia (Heilige) Irini is normaal gezien altijd gesloten maar ik heb ondertussen een sleutel gekregen en kan dan ook de binnenkant laten zien. Als buitenlander moet je hier in het dorp wel het volste vertrouwen genieten om deze sleutel te kunnen verkrijgen.

Het verkrijgen van deze sleutel is al een verhaal op zich. Tijdens de voorbereidingen van deze tocht, nam mijn contactpersoon Wanda, op mijn vraag, contact op met Ririka Papaderos die eigenares is van de kapel en alleen Ririka heeft de sleutel. Toen ik bij Wanda zat te eten is

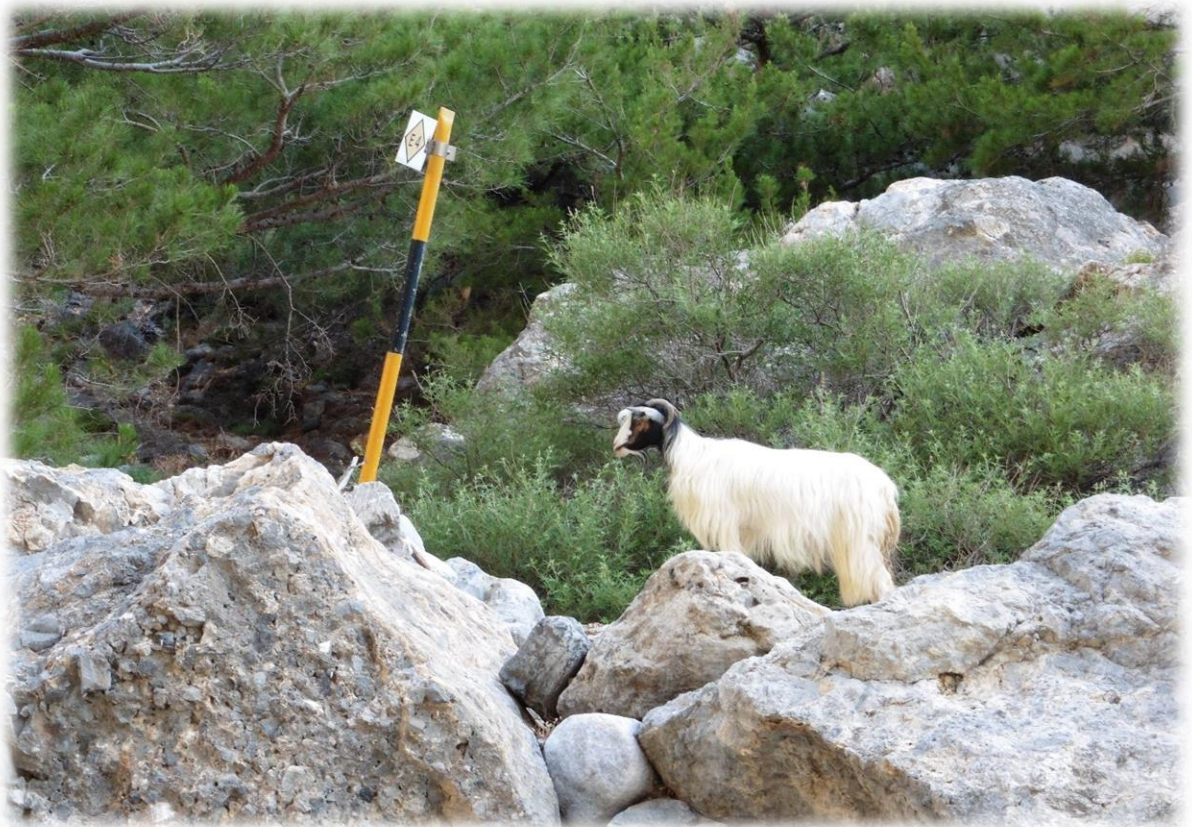
Ririka naar mij komen kijken (zonder dat ik dat wist) en heeft zij mij lange tijd geobserveerd. Ririka stapte nadien naar Wanda toe en zei tegen Wanda dat zij er zeker van was dat ik een onbetrouwbaar persoon was. Dat ik de sleutel in geen geval zou krijgen! Wanda verontschuldigde zich tegenover mij en zei me dat ze echt niet meer kon doen en dat Ririka niet meer van gedachte zou veranderen.

Ik ben dan deze dame thuis gaan opzoeken. Ze spreekt enkel Grieks maar met het vertaalprogramma van Google heb ik een gesprek aangeknoopt met haar en gaf haar een kunstwerkje dat ikzelf had gemaakt.

Na enige tijd schudde ze mij de hand, ging naar haar zak en gaf mij de sleutel. Telkens ik Ririka nu ontmoet in het dorp steekt ze al van ver haar hand omhoog en tovert ze een mooie glimlach op haar gezicht.

Het is niet dat het vandaag zo hard waait maar deze, door de wind gevormde bomen, zijn zo gegroeid.

Aan de haven van Sougia staan er twee herdenkingskapelletjes van overleden personen. Links is het herdenkingskapelletje van een jonge man die vijf jaar geleden in zee is verdronken. Samen met een vriend was hij aan het harpoenvissen en plots zakte de jonge man

naar de bodem van de zee en verdronk. De reden van de verdrinking is niet gekend. Rechts is van een visser die 20 jaar geleden is verdronken toen hij bij slecht weer overboord sloeg. De visser kon goed zwemmen maar raakte verstrikt in de netten.

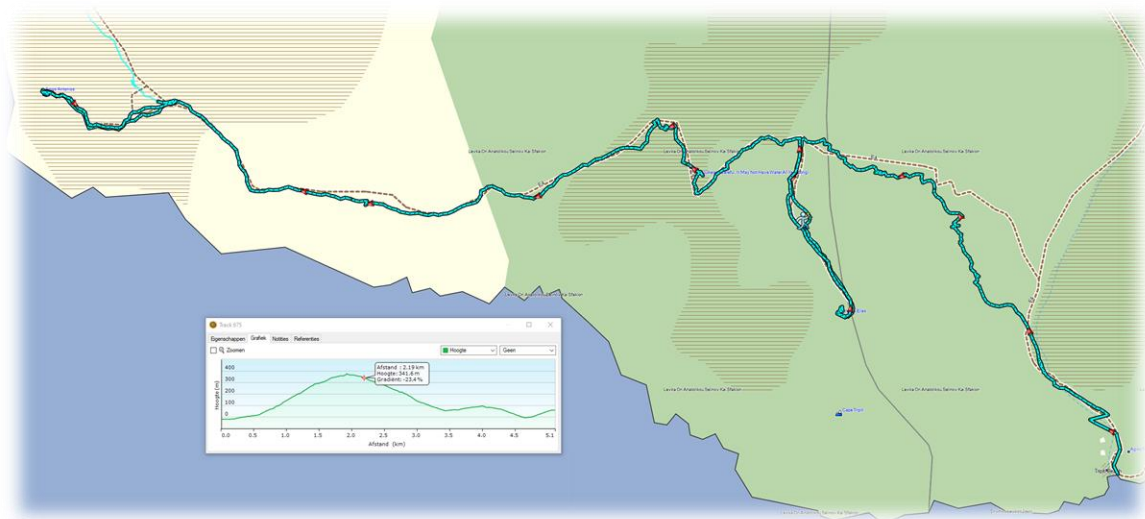

Als ik de sleutel terug breng naar Ririka nodigt zij mij uit om naar de bloemen in haar tuin te komen kijken en uiteraard moet ik op de foto met Ririka. Evenwel is dit een foto van vorig

jaar want we hoeven niet elke keer op de foto te staan. Het grote wantrouwen van weleer is nu geheel omgeslagen in het volste vertrouwen! Ririka is ondertussen al 92 jaar, verhuurt enkele kamertjes, en doet nog alles zelf. Ze kookt zelfs dagelijks voor haar kinderen, doet hun was en plas en onderhoudt haar tuin.

Maandag 7 juni 2021

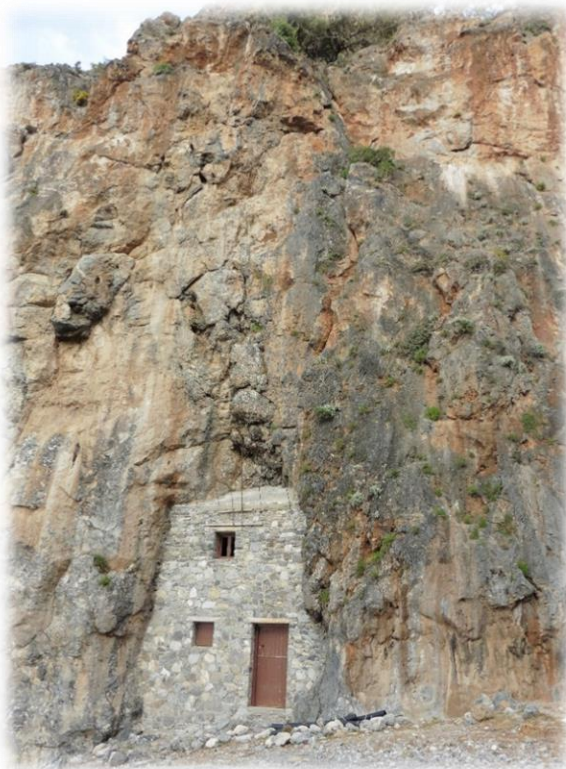
Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Kaap Tripiti naar Sougia
Afstand : 9 km
Stijgen : 400 m
Dalen : 400 m
Duur : 4 uur

Er is geen haven aan Kaap Tripiti. Kapitein Yiannis heeft zelf een soort van aanlegkade gemaakt zodat we makkelijk van de boot kunnen. Vroeger toen er nog geen kade was diende Kapitein Yiannis tot tegen de rotsen te varen en bleef dan gas geven zodat de boot min of

meer stabiel bleef. Vervolgens diende je de boot te verlaten en moest je meteen over natte lavarotsen stappen tot op het pad.

Er staan slechts twee huizen van geitenboeren op Kaap Tripiti. Deze boeren kunnen dus ook enkel maar te voet (wat ze eigenlijk nooit doen) of met de boot naar Sougia

We maken eerst een rondje rond de stallen. Vraag een boer in Kreta nooit hoeveel geiten of schapen hij heeft dat brengt immers ongeluk. Als je dit vraagt is er 's anderendaags sowieso een geit dood of is er een schaap met een gebroken poot.

Kaap Tripiti is enkel te voet, via de E4 of met de boot te bereiken. Er leiden geen wegen naar toe. Op de kaap staat de privékapel van de boeren die er wonen. Kaap Tripiti is naar verluid de site van de oude stad Pikilasos met de beschermde natuurlijke haven.

Na de vermoeiende klim komen we op een bergpas waar nog ruïnes staan van een oud Venetiaans kasteel. De Venetianen benutten de strategisch gunstige plek even beneden de kaap. Vanaf hier dienen we nog een korte klim van zowat honderd meter te maken om tot bij de kapel te komen. Daar we langs dezelfde weg dienen terug te keren kunnen we deze klim

doen zonder rugzakken, als er een deelnemer de klim immers niet wenst te doen. Deze keer wilde niet iedereen mee en hebben we de rugzakken kunnen achterlaten.

Helemaal boven op de kaap staat een prachtige kapel. Het is de bedevaartskapel Profitis Llias. Ook deze kapel kan men betreden. Op 19 juli komen de pelgrims met de boot naar

Tripiti en vieren dan in en rond de kapel de profeet Llias (Elia). Ze brengen er de nacht door met eten en het zingen van Kretenzische liederen en vertrekken de dag nadien.

De regenwaterput, foto links onder, vangt het water op van het dak van de kapel. Deze put werd met een plechtige Heilige mis ingehuldigd op 22/10/1952.

Vanop deze plek hebben we een prachtig uitzicht. We kunnen de baai van Sougia zien alsook Sougia zelf, de baai van Lissos en zelfs het schiereiland Paleochora.

Het duurt niet lang of we zien enkele vale gieren boven onze hoofden zweven. De vale gier kan tot 1 m lang worden en een vleugelspanwijdte hebben van 2,65 m. De vale gier rust en broedt op en langs steile kliffen. Het is een aaseter die al vliegend zoekt naar karkassen van runderen en andere grote dieren. De gier kan zelf geen lijken open scheuren. Hij moet eerst wachten op andere roofdieren die dit werkje voor hem opknappen.

Uit een buisje dat tussen de stenen uitsteekt, komt er een fijn straaltje water. Dit water wordt opgevangen in een bakje en vervolgens gaat het via een darmpje ergens naartoe, naar waar weet ik niet. Maar zo zie je maar hoe kostbaar water is in dit gebied.

De wandeling die we vandaag doen is wederom een gedeelte van de E4. Het gedeelte van de E4 gelegen tussen de dorpen Agia Roumeli en Sougia (Kaap Tripiti ligt er middenin) staat er om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Op dit stuk zijn er immers al meerdere doden gevallen. Je hebt immers twee dagen nodig om het traject Agia Roumeli-Sougia af te leggen via een

zeer ruig landschap. Op dit traject heb je tevens minstens 6 liter water nodig. De meeste dodelijke slachtoffers zijn dan ook omgekomen door uitdroging. Gelukkig dienen wij maar een half traject te doen.

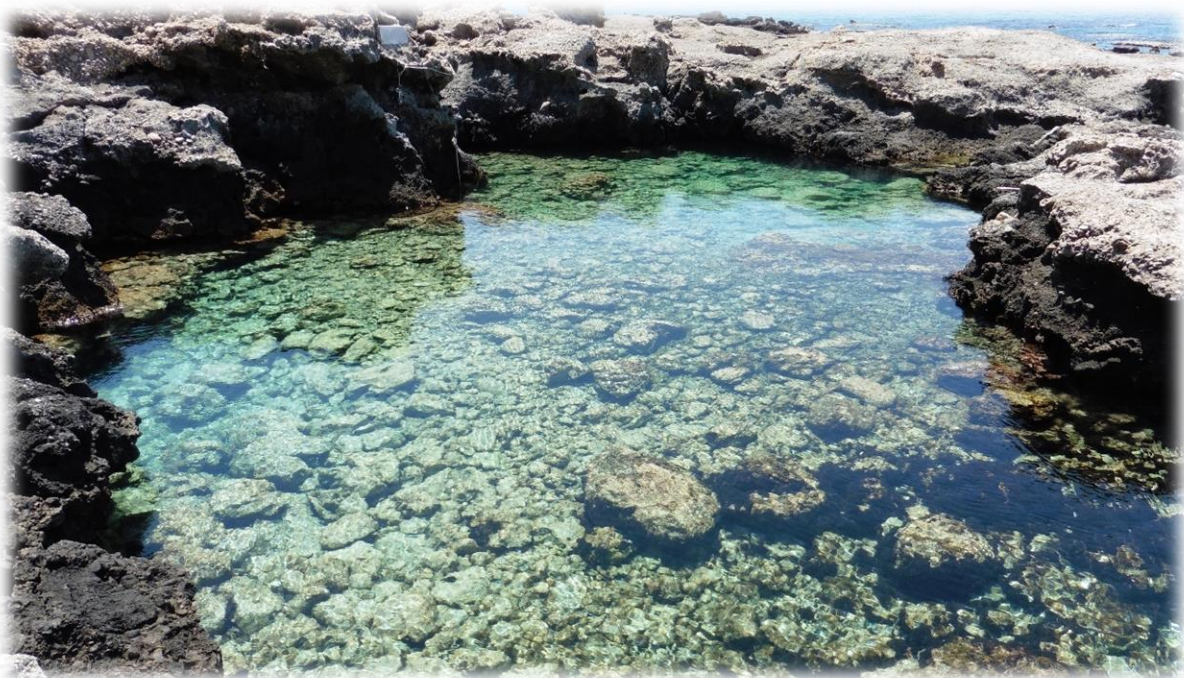

Bij goed weer kunnen we, heel in de verte, het Griekse eilandje Gavdos zien. Het is het meest zuidelijke eiland van Europa en telt slechts 45 inwoners. Het zijn eigenlijk twee families die er

leven. Ooit woonden er meer dan 8.000 mensen. Dit was gedurende de eerste Byzantijnse periode toen het eiland zelfs een aartsbisschop had. Tijdens het Venetiaanse bewind werd het eiland verlaten, toen piraten er hun toevlucht zochten. Ondanks de kleine bevolking van Gavdos is er in het hoofdstadje Kastri een postkantoor, een dokter en zelfs een politieagent.

In Gavdos zijn er slechts een paar kamers te huur. Gavdos is 9 km lang en 4,5 km breed. Het heeft geen zoetwaterbronnen en maakt voor de drinkwinning gebruik van in citernen opgevangen regenwater. Het eiland heeft ook geen eigen energiecentrale en energie wordt opgewekt met generatoren, die 's nachts meestal worden uitgezet. Archeologische vondsten hebben aangetoond dat Gavdos al 3.000 jaar voor Christus bewoond werd. De inwoners worden omschreven als nors en eigenzinnig. Ze houden niet van toeristen of van buitenlanders. Er zijn ook maar weinig Kretenzers die Gavdos bezoeken. Gavdos ligt 36 km ten zuiden van Kreta.

Tijdens de afdaling maken we een ommetje naar de kust waar we rustig onze picknick kunnen opeten in de schaduw. Op deze plaats staat tevens de tweeschepige kapel Agios Antonios. Het zijn eigenlijk twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje

gesloten is door omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht. Kretenzers zijn duchtige feestvierders!

Het azuurblauwe water kan niet helderder zijn als hier. Wie een badpak bij heeft en tijd heeft kan hier rustig een baantje trekken. Er zijn, op deze plaats, tevens meerdere natuurlijke zwembaden. De oevers van Agios Antonios zijn voornamelijk bedekt met rotsen en kiezels, terwijl er veel pijnbomen rond zijn. Deze plek is geschikt voor naturisme, kamperen, vissen

en snorkelen. Er zijn geen faciliteiten in de omgeving, alleen zon, bomen en zee! In dit gebied hebben archeologen verschillende graven ontdekt uitgehakt in de rotsen. Ook inscripties werden hier gevonden in hollen en grotten.

Door de hoge temperatuur besluiten we om niet tot in Sougia te gaan maar laten we ons aan de tweeschepige kapel ophalen door de boot. Nadien was er nog tijd over om te zwemmen in de zee in Sougia.

Dinsdag 8 juni 2021

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Agia Irini kloof
Afstand : 12 km
Stijgen : 300 m
Dalen : 600 m
Duur : 5 uur

Elke ochtend kunnen we genieten van een heerlijk ontbijt bij Wanda. Er is steeds vers geperst fruitsap, koffie en thee. Het ontbijt is variërend. De ene dag zijn het croissants, de andere dag yoghurt, brood, pannenkoeken of andere zaken.

In Agia Irini moeten we eerst over de oude brug die gebouwd werd rond 1850.

In deze kloof staan fantastische mooie, oude bomen. Een ware lust voor het oog.

Foto links onder is de *Dracunculus Vulgaris* of drakenwortel. Een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben. Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die

sterke geur af om insecten aan te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten overgebracht.

Een boerin komt naar haar geiten kijken. Op algemene vraag van de groep hebben we bij Wanda eens geit gegeten en iedereen vond het zeer lekker.

De Romeinen hebben een weg aangelegd van Omalos naar Agia Irini. Grote delen van de weg zijn in zijn oorspronkelijke staat hersteld of bewaard gebleven. De Romeinen legden duizenden kilometers wegen aan naar alle delen en kolonies van het Romeinse Rijk om met

hun legers snel ter plaatse te zijn in geval van een opstand. Ook handelaars maakten gretig gebruik van deze wegen. Vandaar ook het gezegde “alle wegen leiden naar Rome”. Het waren de eerste echt goede wegen. De wegen werden massaal aangelegd door Romeinse soldaten. De weg werd eerst uitgegraven. Vervolgens kwam er een funderingslaag van dikke stenen. Dan volgde een laag van kiezel en zand om dan te eindigen met de afwerkingslaag zijnde platte kasseistenen of gebakken terracottategels.

